

Ze dvou různých mínění vítězí
vždycky to hlučnější...
/Josef Čapek/

číslo 36
jaro 1996

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru

MONOLOG NA TÉMA DIALOG

Motto:

„Německé bytí může
jednou uzdravit svět...“
/Něm.básník Emanuel Geibel, 1815-84/

Nevím které kruhy s tvrdošíjností mezka se dovolávají „česko-německého dialogu“ a nevím také, k čemu by nám měla být dobrá proponovaná „česko-německá deklarace“, k jejímuž vyhlášení nakonec stejně nedošlo a do voleb už nedojde. Nemyslím, že bychom měli být považováni za blbečky, kteří věří, že primárním požadavkem takového dialogu je „mravnost“, „omluva“ a „morální odsouzení“ odsunu českých Němců, ke kterému došlo po pádu Hitlera a jeho Třetí říše. Kdyby se v naší staré Evropě chtěl /nebo měl/ omlouvat každý stát druhým státům za to, co jim v minulosti zapříčinil, nedělali by evropští diplomaté nic jiného po celé příští století, které už klepe na dveře. A protože v česko-německém případě nejde zjevně o „ženskou“, potom jde zcela určitě o zbývající hodnoty, pro které se lidstvo s oblibou sváří, a sice o peníze, majetek, nadvládu a moc. My Češi máme za celou dobu své historie naše německé sousedy „přečtené“ tak dobře, jako málo kdo. /Stejně jako oni nás/. My víme, že neracionální chování a podivná iracionální argumentace jsou jejich starou folk-

lónní tradicí. My víme, že Němci nikdy nechtěli být součas-tí osvícenského Západu a že moderní německý národ se zro-dil z odporu a odboje proti jeho myšlenkám a proti idejím Velké francouzské revoluce. Německé myšlení vždy doprováze-la směs sentimentálního idealismu naperfémovaná biederme-ierem, okořeněná agresivním autoritářstvím a mystickou vírou v génia „německého bytí“./Viz motto/.

Až potud nás podobné prvky německé povahy vůbec nepřekvapují. Horší už to je s pochopením pana Petra Pitharta a jemu podobným „panevropanům“ páté kolony, kteří z české strany zdvívají masitý prstík a nabádají ke smířování s Němci, kteří se cítí být ublíženi. Osobně doufám, že většině Němců jsou starosti pánů Neubauera, Stoibera či Pitharta lhostejné, nebo dokonce trapné, asi jako nám Čechům a Slo-vákům byly před rozdělením republiky trapné, „dvojdomy“,

TISK NÁSICH DNŮ:

ale musíme přesně vědět, co kdo svým výrokiem míní, musíme rozlišovat mezi lacinými frá-zemi a skutky. Říkají-li Němci, „dialog“ a „vzá-jemné porozumění“, musíme vědět, že tím chtějí

říci, že musíme přij-mout je jich před-stavu a solidarizovat se s důsledky jejich válečné katastrofy. Na to nezbyvá než říci „tůdle“, abychom nevybočili z intelek-tuální roviny. Stejně tak oblíbený výraz

ORE: Češi se provinili na Němcích stejnou měrou jako Němci na Židech
Mnichov (DPA) - v úsměvu mezi Němci a Čechy milované úspěšné řešení, pokud se židé česká strana přízná k bezpráví vyhnání. Běži in hovorový přechod Edmund Stoiber na slavnostním shromáždění německé maďary.
obrazu dějin které vykládá jedno-stanně události a zblatčenosti první poloviny 19. století. "uvodil dále hovorový mluvený přechod Průck Stoibera z-
uvodil předsedu o vplnění práva sudetských Němců na vlastní, př-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-
členů představitelů landsmanns-

Stoiber: Češi musí uznat svou vinu při vyhnání Němců

Seiters odmítá účast sudetských Němců na jednáních s Prahou

BERN - První příští dnyti od-
soutěž Němců na rozdíl od našich
jednáních se připravované spuště-
deklarace se výslovně výslovně spou-
stý ministr a ministr zemědělství
ministr zemědělství (KANTON) Rudolf

Karlovarský knihkupec by byl rád...

současného německého slovníku o „tisíciletém pokojném sou-žití Čechů s Němci v jednom státě“ je nepravdivá fráze. Ve skutečnosti nebyla poslední dvě století ničím jiným, než ú-silím proměnit české království a český stát ve stát němec-ký, v němž by Češi byli jen bezmocnou etnickou raritou /v nejlepším případě/, asi jako Lužičtí Srbové z okolí Bu-dyšína v bývalé NDR. Stačí si jen pročíst parlamentní dis-kuse z roku 1866 o ustanovení české university, nebo proje-vy Riegerovy z té doby, abychom pochopili, že Němci byli ab-solutními nepřáteli soužití s Čechy jako politickým národem.

Boj o stát skončil nakonec odsunem Němců z našeho území, což bylo racionálně jediné možné rozhodnutí. Kdo by měl chuť žít po válce, po Terezínu, po Lidicích, po hrůzách heydrichiády s Němci ve společném státě? Tyto úvahy nemají za úkol vyvolávat protiněmecké tendence a sentimenty, konec konců těch, kteří pamatují horor Lidic je stále méně a méně, chtějí pouze upozornit na skutečnosti, na které se v diskuzích rádo zapomíná, nebo které se dokonce falšují. A hlavně: nabádají k ostražitosti, protože i demokratický stát, jakým dnešní Německo je, může vydírat či poškozovat slabší sousedy. Nehledě na to, že víme, že právě demokracie výmarského Německa dvacátých let porodila světu neblaze proslulého frajtra z Braunau am Inn.

Hitler, a zejména Heydrich, často hovořili o tom, že česká složka protektorátu s prezidentem Háchou v čele, si musí být vědoma, „evropské povinnosti“ a musí ji plnit. Sudetský mluvčí - synek nacistického hospodského z Velké Hledebe - František Neubauer a jemu blízcí rovněž zdů-

Prosím o klid, je zde mezi přilomnými nějaký sudetský Němec, rád bych se mu omluvil za druhou světovou válku. Kresba Milan Lipovský

razňují, že musíme splnit svou „evropskou povinnost“ a odvolat poválečné dekrety prezidenta E. Beneše, chceme-li uvažovat o integraci a „vstupu do Evropy“. Slovo „Evropa“ je v německých ústech vždycky výhrůžkou, ať jde o Bismarcka, nebo o Kohla. Smyslem našeho českého státu vždy bylo přispívat k tomu, aby Německo bylo evropské a ne Evropa německá. Jinak bychom se ne-

integrovali do Evropy skrze Německo, o což usilujeme, nýbrž do Německa místo do Evropy, což rozhodně odmítáme.

A tak všechny závěry vedou k jednomu cíli: dokud Němci nepochopí, že pádem komunismu se nerestauruje „Nová Evropa“ starých německých snů a plánů, nemá velké diskotování smyslu. Zvláště, když oni chtějí používat k měření jer-té německé míry. Jestliže totiž přistoupíme ve vztahu k odsunu Němců z principu neexistence kolektivní viny, což je

oblíbený metr našich sousedů, není možné ani akceptovat princip kolektivní omluvy, nota bene zakotvené v nějaké oficiální deklaraci. A jestliže česká neochota přistoupit na nápady z bavorských pivnic by měla znamenat zamezení vstupu České republiky do Evropské unie, pak stejnou logikou, tentokrát čpící stejně dobrým pivem, ale v protisměru, by Německo mělo být z ní vyloučeno. Absurdní? Jistě. Právě tak, jako letitá česko-německá atmosféra a představy sudetského Lansmansaftu, který dosud nepochopil, že minulost vyhrát nelze. Vyhrát lze jen budoucnost a o tu by všem mělo jít na prvním místě.

Vladimír Bubák

Naše Kronika

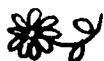

V

alná hromada našeho Sdružení, konaná 22.3. v St. Jacobs, nezaznamenala velkých změn ve složení výboru odbočky. Předsedou zůstává Vladimír Bubák, místopředsedkyní je Marie Vejvodová, jednatelkou Andrea Ševčíková, pokladní Lída Baušová, matrikářkou Jana Staňková. Členy výboru jsou dále Lída Dejmková, Katka Kubenková, Jana Černá, Lída Henclová, Antonín Poruban a Antonín Vok. Revisory účtů byli zvoleni František Rous a Stanislav Staněk. Zástupkyní odbočky na kongresu ve Vancouveru byla schválena M. Vejvodová.

Snad každý ví, že v našem středu žije vynikající hráč v Anglii oblíbené karetní hry bridge - Miloš Polák. Tento úspěšný absolvent mnoha turnajů je ochoten zasvětit do této „hry lordů“ naše zájemce. S výukou a tréninkem by se začalo po prázdninách, ale už teď si zamluvte svůj stůl! Volejte na číslo 885-4475!

Málokdy se v cizině naskytne příležitost, aby ve stejný den v jedněch novinách bylo referováno o sportovních úspěších dětí našich krajanů a to hned vedle sebe... Gratulujeme a pro paměť časů příštích vystřihujeme:

Naše Sokolky z K-W se zúčastní XXII. Jubilejního Sletu Slovenské tělocvičné jednoty Sokol v USA. Ve dnech 3.-7.7.96 je dějištěm Sletu pennsylvánská Philadelphia a program slibuje bohatou náplň jak sportovní, tak kulturní a společenskou. Zahraniční Sokol zasluhuje obdiv nás všech!

Oznamujeme, že z technických důvodů odpadá avízovaný koncert Hany Hegerové, plánovaný na 21. května. Vystoupení slovenských herců M. Lasicy a J. Satínského se uskuteční, jak bylo oznámeno v neděli, 30.6. v St. Jacobs.

V neděli 5. května pořádá naše odbočka opět autobusový zájezd na odpolední představení Nového divadla v Torontě. Ve veselohře J. Patricka, „Opala je poklad“ uvítáme přední českou herečku, členku „Divadla na Vinohradech“ a představitelku mnoha filmových rolí, paní Janu Hlaváčovou. Zveme Vás všechny na tento zájezd, členové Sdružení a seniori zdarma, ostatní zájemci 5 \$. Pro rezervaci volejte prosím 579-2683.

GYMNASTICS

Tousek qualifies for world event

Three Ontario and one Quebec female gymnast qualified Saturday in Montreal as part of Team Canada for next month's gymnastics championships.

Tousek

Among Ontarians who will represent Canada are Yvonne Tousek of the Cambridge Kips, Jennifer Exaltacion of Club Winstonnetta and Shany MacEachern of Gymnastics Mississauga.

Marilou Cousineau of Gymnix in Montreal will be attending her fifth world championships.

The championships are to be held in Puerto Rico from April 15 to 21.

FREESTYLE SKIING

Kubenk repeats 4th-place finish

Katherina Kubenk of St. Jacobs captured her second straight fourth-place finish at a World Cup freestyle ski event Saturday in Altenmarkt, Austria.

"Maybe I should have set my goals higher," Kubenk said with a chuckle.

Kubenk finished the acro event with 22.95 points.

Sweden's Annika Johansson topped the field with 24.35 points, with Russians Oksana Kutschenko second with 23.80 and Elena Batalova third with 23.75.

Mike McDonald of Thunder Bay was the lone Canadian in the men's final, finishing sixth with 22.65 points.

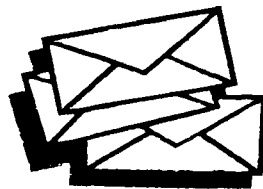
Ch

ceme vybudovat kvalitní odbočku Čs.sdružení, která by uspokojovala záliby našich krajanů, Čechů i Slováků. Provádíme proto nábor nových členů. Pokud jimi ještě nejste podejte si přihlášku u ktréhokoliv členu výboru! Roční členský příspěvek 15 š za osobu se každému vrátí výhodami a slevami, které pro členy zavádíme! Pan Fišera z edmontonské odbočky vykonal záslužnou práci. V knihovně si vyhledal výsledky posledního sčítání obyvatel Kanady /1991/ a zjistil tak počet osob, které považují češtinu nebo slovenštinu za svou mateřskou řeč. Ve vybraných městech došel k následujícím zjištěním:

<u>City</u>	<u>Czech</u>	<u>Slovak</u>	<u>City</u>	<u>Czech</u>	<u>Slovak</u>
Calgary	1390	565	Edmonton	1150	465
Halifax	145	30	Hamilton	715	670
Kitchener	860	500	London	460	315
Montreal	1860	1455	Oshawa	135	230
Ottawa-Hull	1075	480	Québec	55	35
Regina	55	50	Saskatoon	120	45
Sherbrooke	20	35	St.Catherines	350	640
St.Johns	25	5	Sudbury	95	105
Thunder Bay	85	395	Toronto	5940	3970
Vancouver	3660	1225	Victoria	290	80
Windsor	245	860	Winnipeg	815	545

Z uvedeného přehledu jasně vyplývá, že by nás mělo být podstatně více v organizaci, která se snaží o udržení československé vzájemnosti, pospolitosti a kulturních tradic! Rádi vás mezi sebou uvítáme!

Hezký dopis nám zaslal pan Steve Petr. Děkuje v něm za zasílání Dobrého dne s jehož obsahem je velice spokojen. Vyjadřuje poděkování zejména za články o Sudetoněmeckém problému, který jeho paní pocítila na vlastní kůži při útěku do vnitrozemí v roce 1938. Rovněž Velikonoční vzpomínání od Růženy Havlové /DD č.32/a reportáž z Taiwanu paní Jany Votrubové/DD č.33/se mu - k naší radosti - líbily.

Náš časopis Dobrý den rozesílá výbor odbočky Sdružení Čechů a Slováků v Kanadě všem krajanům, o kterých předpokládá zájem. Tento informační čtvrtletník rozesílá zdarma na 350 adres. Jsme vám proto vděční za uznání a za dary na tiskový fond. Bez nich bychom nemohli Dobrý den vydávat. Šeky prosím vystavujte na CAC./Czech/Slovak Association of Canada/. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 17. dubna 1996 nám poslali dary tito čtenáři, kterým srdečně děkujeme:

manž. Petříkovi	100.-	M. Bačková	15.-
R. Hanzlík Toronto	30.-	J. Király	10.-
V. a L. Hudcovi	30.-	pseud., „Král Šumavy“	10.-
V. Lukeš	25.-	D. Theimerová	10.-
manž. Landovi	25.-	J. Černá	10.-
J. Sýkora	20.-	J. Šoustek	10.-
B. Rohnová Toronto	20.-	T. Šafařík K. Vary	5.-
manž. Rubanovi	20.-	K. Slezák London	5.-
manž. Rousovi	20.-	L. Baušová	5.-
nejmenovaný dárce	20.-	J. Micherová	5.-
E. Engel Mississauga	15.-	J. Kargerová	5.-
manž. Hanzlíkovi Wat.	15.-	A. Hudec Leamington	5.-
J. Slejška	15.-	Z. Havelková Guelph	5.-
A. Heidenreichová	15.-		

Nezapomeňte, že v sobotu, 1. června 96 se sejdem v St. Jacobs na tradičním

1. Června!

Velkém pikniku!

Odpoledne bude patřit dětem, pro které budou přichystány hry a soutěže, dospělí se pak zabaví sami za doprovodu populární tramské kapely z Toronto a za nabídek výborné kuchyně a bezedného baru. Rezervujte si tento den na setkání s přáteli!

22. června

POJĎTE S NÁMI DO PŘÍRODY - na 2.výroční „hajk“! Sraz v sobotu 22.června 96 přesně v 9.00 hod.ráno, na Hwy č.7 u mostu přes Grand River - na straně k Breslau. Po túře, která na své asi 11 km trase slibuje ještě větší dobrodružství než loni, koupání u Stanků! Takže kromě vody, svačiny a dobrých bot si vezměte i plavky. Krásné počasí zaručeno! Organizačními náčelníky jsou Jana a Standa./519/821-7996.

19. května

Z technických důvodů naše Odbočka nepořádá putovní výstavu fotografií architektonicky a historicky unikátního města Telče, které je také sídlem Česko-kanadské společnosti. Člen této společnosti, pan Stanislav Dvořák, bude hostem v St. Jacobs v neděli 19.května a těší se na besedu s našimi krajany, při společném obědě. Všichni jsou vítáni!

Hledám a ráda koupím básnické sbírky Svatopluka Čecha /hlavně Ve stínu lípy/ a Petra Bezruče/Slezské písně/. Pokud můžete tyto knížky ve své knihovně postrádat, volejte prosím tel.číslo 884-1107.

Weber Automotive

Repairs To All Makes

Luba or Vladimir

Work (519) 885-1817

Home (519) 746-5709

385 D Weber St. N, Waterloo, ON

Vážení přátelé

Naše odbočka, ve spolupráci s Comenius Institute -
Montreal a Dept. of Fine Arts - UW pořádá
~ **KLAVÍRNÍ KONCERT** ~

profesora Jana Novotného z Prahy. Koncert, jehož program je sestaven výhradně z děl českých skladatelů se koná v Theatre of the Arts/Modern languages building/, University of Waterloo

V PONDĚLÍ 13. KVĚTNA V 19-30

Mimořádný program obsahuje skladby J.L. Dusíka, J.H. Voříška a Bedřicha Smetany. Cena vstupenek je 10 \$-senioři a členové 8 \$. Prosíme vás o hojnou účast, kterou se chceme vyvarovat blamáži a trapným pocitům eventuality poloprázdného sálu. Přijďte si poslechnout českého umělce, propagátora naší hudby!

Představovat Bedřicha Smetanu naší veřejnosti považujeme za zbytečné. Míza jeho hudby nám proudí v našich žilách a máme ji pevně zakotvenou v našich genech. A tak jen několik slov k ostatním dvěma skladatelům.

Jan Ladislav Dusík/Dussek/se narodil roku 1760 v Čáslavi. Po studiích v Jihlavě a v Praze odešel, jako mnoho dalších českých hudebníků, do ciziny. Jeho skvělá kariéra skladatele a pianisty se počala v Berlíně v roce 1784 a pokračovala ve všech větších městech tehdejšího hudebního světa. V St. Petersburgu hrál pro carevnu Kateřinu II., v Litvě byl hostem knížete Radziwilla, v Paříži byl chráněncem a oblíbenec královny Marie Antoinetty. V předvečer Francouzské revoluce 1789 odešel Dusík do Anglie, kde se oženil a se svým tchánem vedl hudební nakladatelství. Po obchodním nezdaru odešel Dusík do Magdeburgu, kde působil jako dvorní skladatel na dvoře pruského knížete Ludvíka Ferdinanda. Po smrti přátelsky nakloněného knížete v napoleonské válce r. 1806, odešel J.L. Dusík zpět do Paříže, kde ztrávil poslední léta svého života, jako uznávaný skladatel a virtuos, ve službách francouzského ministra a známého politika Talleyranda. Na jeho zámku v Saint-Germain-en-Laye roku 1812, ve dvaapadesáti letech J.L. Dusík zemřel.

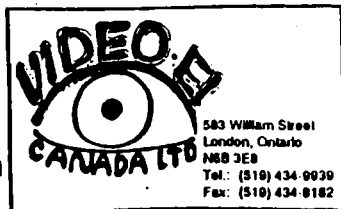
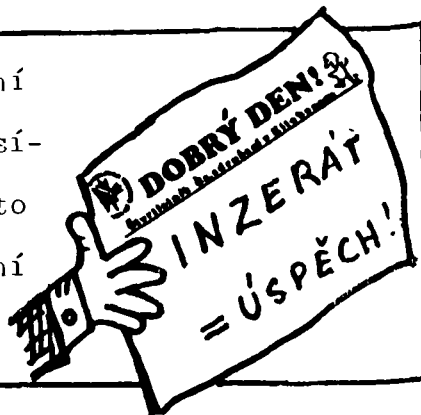
Jan Václav Hugo Voříšek se narodil v roce Mozartova úmrtí-1791 ve východočeském Vamberku. Po pražských universitních studiích filosofie a hudebních studiích u dalšího znamenitého skladatele Václava Tomáška, odešel roku 1813 do Vídně. Zde se sprátelil s L. van Beethovenem, který okamžitě rozpoznal Voříškovu hudební talent. Mladý Čech, pod vlivem svého přítele zde složil svou první symphony in D major, která dosáhla obrovských úspěchů zejména v Anglii. Po II. Světové válce ohromil tímto dílem Karel Ančerl veřejnost v Americe.

Bohužel, tato symfonie zůstala Voříškovou jedinou. V roce 1824 vyhrál Voříšek konkurs vypsaný vídeňským císařským dvorem a byl slavnostně jmenován Prvním dvorním skladatelem a varhaníkem. Rok na to, 1825 zemřel na tuberkulosu, aby rozšířil řady těch, kterým spolu s obrovským nadáním bylo zároveň dopřáno jen málo času, ke škodě nás všech.

Přejete si, aby o vašem podnikání vědělo o několik stovek krajanů více? Náš čtvrtletník totiž rozesíláme na 350 adres, kde vás a váš podnik všichni neznají! Zadejte si proto u nás inserci v cenách:

visitka	10 dolarů	jedno vytištění
polovina strany	40 \$	-,-,-
celá strana	70 dolarů	-,-,-

Těsně po naší uzávěrce jsme dostali moc hezký dopis a kartu od paní Vostrubové z dalekého Taiwanu. Uveřejníme jej v příštím čísle, dnes jen vyřizujeme všem, od našich zeměpisně nejvzdálenějších členů, přátelské pozdravy!

Upozorňujeme všechny naše čtenáře, že v St. Jacobs je otevřena půjčovna videokazet s nahrávkami českých filmů a zabavných pořadů! Nenechte si ujít naše filmy z prostředí důvěrného a herci tak blízkými, které jen domov může nabídnout! Půjčovné je 5 \$ za kazetu na týden.

Zapomínáme

Nechce se mně stále věřit, že Eva Slejšková už není mezi námi. Že 5. dubna 1996 - na Velký pátek, ve třiapadesáti letech - zavřela navždy svoje laskavé oči. Stále mám pocit, že zazvoní telefon a ozve se její hlas: „co děláš? Já jsem tady v garáži, krásně zde svítí sluníčko, snad už bude konečně jaro - já ti mám tolik práce...“. To byla její poslední slova našeho posledního rozhovoru.

Těšili jsme se na jaro, plánovali jsme, že se sejde-
me a že bychom měli udělat to a ono. Ach ty nešťastné
„bych“ a „bychom“ - ty plány, které se nikdy neuskuteč-
ní, protože jsme všichni tolik zaměstnaní, že nemáme čas
jeden na druhého, že zapomínáme slova písniček, které nás
učila maminka, že zapomínáme na to, že čas žít a radovat se,
je často velmi krátký. Eva zůstane v našich myslích, proto-
že měla zlaté srdce, protože myslela více na druhé než na
sebe, protože byla z těch, kteří šíří teplo a lásku kolem
sebe. Její překrásné umění, její křehké sklo, které tolik mi-
lovala, je mi útěchou a doživotní vzpomínkou. Na její zářící
oči a milý úsměv nikdy nezapomenu.

Budeme tě moc postrádat Evo!

Jindra Kargerová

Odliv a příliv

Martin Jelinowicz

Cesta do Čech a na Moravu po 25 letech

Dokončení z minulého čísla

Slova, jež používal minulý pořádek se zcela zdiskreditovala. Jedinou výjimkou je **demokracie**. Bohužel význam se vytratil. Co to slovo vlastně znamená záleží asi na tom, kdo je používá. Řadový občan tím rozumí, že je brán zřetel na jeho mínění. Vládnoucí kruhy pod pojmem demokracie rozumí pravý opak, tj. naprosté vyloučení veřejnosti z rozhodování. Občas dochází k anomáliím a veřejnost skutečně ovlivní běh věcí. Tento stav vyvolává mezi elitami zděšení a paniku a je označován za vládu ulice nebo také za krizi demokracie. Tuto krizi je třeba překonat nastolením **opravdové demokracie**, která staví veřejnost do role pasivních diváků. Role veřejnosti v opravdové demokracii, je schválit rozhodnutí elit. Elity dobře vědí, že muž z ulice se snadno a rychle unaví a nakonec se poddá. Veřejnost může v nejlepším případě dosáhnout pouze dočasné vítězství. Tento princip dobře vyjádřil L. Bouchard. Tak dlouho se bude hlasovat o odtržení Quebecu, až veřejnost roztržku schválí. A to bude konečné řešení. Žádná další hlasování už nebudou. L.B. tak vyjádřil zásadu platící všude na světě. V demokratické teorii předkládají strany voličům program. Voliči si mohou vybrat. Proč by to nemohlo být obráceně? Místní občané by sestavili svůj vlastní program a volili podle toho, kdo je ochoten jejich přání vyhovět...

Poněkud lehčí téma.

Na Slapské přehradě. Travnatá plocha je pokryta rozvalenými těly. Překvapuje nás ticho a čistota. Dovídáme se, že okolní

lesy jsou zamořeny nakaženými klíšťaty, přenášející limskou boreliosu. Některé ženy se koupají bez horní části plavek. Slyšíme mladou maminku, která okřikuje asi čtyřletého chlapečka: "Nech už toho pindíka, nebo tě plácnu".

Nová víra v Čechách a na Moravě.

Věřící člověk vysvětluje si veškerá protivenství a pozdvižení lidu jako trest Boží. Nový pořádek v Čechách a na Moravě připisuje přímo zázračnou moc trhům. Trhy překonávají veškeré obtíže a svízele. Pokud něco není zcela v pořádku, je to proto, že jsme se protivili vůli trhů. Trhy a Ekonomie vyžadují od lidstva oběti, podobně jako starověcí bohové. Trhy, popř. ekonomie tu nejsou kvůli lidem, ale naopak. Čteme v deníku **The Prague Post** zprávu z roku 1995 o poměrně vysokých mzdách a nízké nezaměstnanosti mezi stavebními dělníky v České republice. Domnívali bychom se, že je to dobré znamení. Autor článku nás však vyvádí z omylu. Je to důkaz, že ještě **nezačaly** fungovat trhy. Naproti tomu zázračné odměny různým privatizačním umělcům jsou důkazem toho, že trhy začaly fungovat ! Trhy odměňují pouze správné lidi...

Trhy jsou, podobně jako božstva, neomylné. Nemají počátek ani konec. Jsou věčné. A všudypřítomné. Tržní víra má i své velekněze, kněze a ministranty, panteon hrdinů a mučedníky. **Velekněz** promlouvá k lidu nesrozumitelnou řečí vysoké ekonomické vědy. Nejjednodušší myšlenky jsou zahaleny do neproniknutelného žargonu. Důraz na vysokou odbornost je účinnou metodou, která vyloučí z rozhodování veřejnost. **V panteonu hrdinů** najdeme finanční genie, kteří zázračně zbohatli. O nich praví J.K. Galbraith:

"Finanční genius existuje pouze před svým pádem. Po pádu mění se finanční genius v podvodníka, trávícího svůj čas útekem před rozezlenými věřiteli a nebo v poměrně pohodlném vězení."

Jako každá správná víra, má i nové náboženství své **mučedníky**. Na dně českých jezer, rybníků a tůň, končí svůj život mnozí podnikatelé, oddaní služebníci trhů.

Nesporné úspěchy. Čeho jsou ale důkazem ?

Bylo by velmi nespravedlivé, poninout bez povšimnutí ohromné změny k lepšímu. Opravené domy, dobré zásobování, ekologická opatření (např. zavádění plynového topení), rozvoj služeb a spojů. Přesto není tak samozřejmé, čemu tyto úspěchy přičítat.

DOBRY DEN!

Čtvrtletník Čs. sdružení v Klitchonoru

Příklad. Navštivme malou vesničku Řeku v Beskydech a nebo Rožnov pod Bečvou. Najdeme zde vily, postavené ještě za minulého pořádku, o jakých se nezdá ani kanadským milionářům.

Položme si otázku ? Čeho jsou tyto překrásné vily důkazem ? Je chrám sv. Mikuláše důkazem správnosti feudalismu ?

Jsou monumentální starověké stavby důkazem správnosti otrokářského řádu ? Bývalé Československo sklízelo mnoho nesporných úspěchů. Komu a čemu se mají tyto úspěchy přičítat ?

Které úspěchy připadají na vrub stávajícímu pořádku, které něčemu jinému ? Jestliže opravené domy, lepší zásobování, atd. jsou plody tržních reforem, proč nepřičítat tržním reformám i zvýšenou zločinnost, korupci a drogovou epidemii.

Jak by potom vypadala celková bilance ?

Pád starého pořádku dokazuje, že nelze řídit úspěšně hospodářství z jednoho centra jako poštovní úřad. To ale neznamená, že stát nemá vůbec nic dělat. Zdá se, že nejlépe fungující pořádky jsou takové, kde existuje spolu-existence nejrozličnějších vlastnických forem. Pokusy nastolit čistě tržní ekonomii nebo naopak tržní vztahy zcela vyloučit, končí katastrofálně.

To první je případ většiny zemí Třetího světa, to druhé stalinského komunismu. Těžko říci, co je horší...

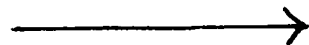
Ke konci komunismu existovalo už defacto smíšené hospodářství, i když to nebylo oficiálně uznáno. Stát zajišťoval lidem práci, což umožňovalo chod soukromého sektoru, byť polo-ilegálního. Dnešní Čechy a Morava mají na štěstí k čistému tržnímu modelu daleko. Přes veškerou rétoriku, země uvízla někde uprostřed a výsledkem je docela přijatelný kompromis.

Malá historická paralela.

O tom, že stát může leccos dobrého vykonat, podávají České země nespočet důkazů. Je snad Karlův most dílo trhů ?

A co Národní divadlo, Karlštejn, Národní museum, Karlova universita, Hradčany a chrám sv. Víta ? A co všechny kostely, kláštery, hrady a kaple, které bychom v dnešní mluvě označily za státní stavby.

To samozřejmě nemluví proti trhům. Mají své místo a jsou nenahraditelné. Nelze s úspěchem řídit celou zemi jako poštovní úřad, a ani nelze na dlouho a uspokojivě spravovat celou zemi jako výrobní podnik na zisk a ztrátu.

Dívčí války v Čechách a na Moravě.

Přímo s fantastickým úspěchem podařilo se západním věrozvěstům převést východní kmeny na tržní víru. Nicméně však v některých sférách ideologičtí komisaři dosud neuspěli. Tou neúspěšnou sférou je radikální feminismus, jemuž se u nás doma nedaří. Odkazují na článek od Niny Ascoly, Z Magazine, November 1994, Abroad With Iron Jan. N.A. vyzdvihuje skutečnost, že české ženy přijímají západní propagandu selektivně. Jsou dychtivými konsumenty zahraniční kosmetiky, odmítají však feministickou ideologii.

V této souvislosti vybaví se nám jméno Ann Randové, ruské emigrantky, jež prožila revoluci a odešla do Spojených států asi v roce 1926. Ann Rand získala si věhlas jako spisovatelka románů a filosofických traktátů. Šokovala Ameriku pochybeným tvrzením, že největším zlem na světě je altruismus. Tvrдила, že lidé jsou málo chamtiví a příliš myslí na druhé. Ann Rand, protržní fanatik, zároveň naprosto odmítala feminismus. V románu Fountainhead se objevuje chladná, vypočítavá Dominiqua, jež dokonce najde zalíbení ve znásilnění slavným architektem. K tomuto výtvoru se asi dnešní feministky nehlásí.

Pokud by se feministické hnutí snažilo odstranit nejhrubší formy vykořisťování ženské práce a nebo skutečné násilí, mělo by samozřejmě své oprávnění. Jestliže se ale snaží předepisovat správnou délku sukni, nutit malé holčičky, aby nenosily růžové šatičky, útočit na muže, kteří otvírají dveře a vůbec předělat ženy v jakési mužatky-lesbičky, pak své opodstatnění ztrácí.

Důvody pro neúspěchy feminismu v Českých zemích jsou nejasné. Možné příčiny ?

- A. Západní feminismus je v podstatě hnutí blahobytných žen, snažících se vyšplhat velmi rychle do vedoucích funkcí. Vrsta blahobytných žen je v českých zemích příliš úzká na vytvoření hnutí.
- B. České ženy nemají pocit křivdy.
- C. Feministická rétorika zní levicově pro východoevropské ucho, a proto nemá úspěch a
- D. Kulturní důvody. České ženy mají jinou představu o tom, jak by chtěly vypadat. Obavy ze ztráty ženskosti.

Určitě existují i jiné důvody, ale pisatele těchto řádků už nic jiného nenapadá.

DOBRY DEN

Ráj na Zemi. Chvála Orlických hor.
Krajina připomíná pečlivě provedenou kresbu. Na trase Červená Voda-Jablonné nad Orlicí-Zamberk-Vamberk a Kostelec nad Orlicí nachází se ráj na Zemi. V létě tu uvidíte pestré louky poseté chrpou a vlčími máky. Na lesních pěšinkách najdete starodávna Boží muka. Je tu klid a mír a je odtud vidět daleko do kraje.

Orlické hory mají jednu zvláštnost - vesnické galerie.
První vesnická galerie je v Rybné nad Zdobnicí. V Javornici se nachází druhá vesnická galerie se sbírkou obrazů nár. umělce Sedláčka. Třetí vesnickou galerii najdeme v obci Slatina nad Zdobnicí naproti kostelu.
A jste-li už v Orlických horách rozhodně nezapomeňte na Dobrušku a Rychnov nad Kněžnou. Nebudete litovat...

Pište nám!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby.

